

Μάξιμος ο Έλληνας (απόσπασμα από το έργο του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ)

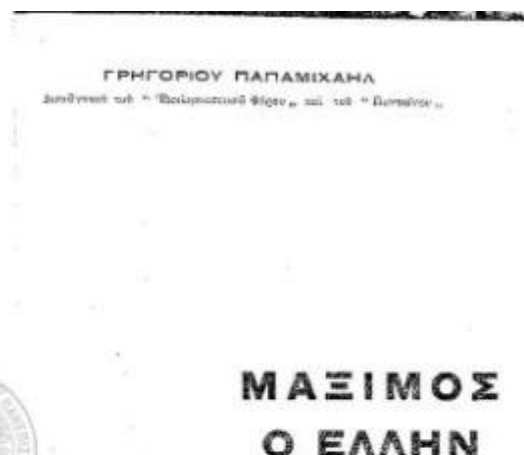
δοξη

Την

21η Ιανουαρίου η Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά την μνήμη του Αγίου Μαξίμου του Γραικού, του Φωτιστή των Ρώσων. Τι ιστολόγιό μας θα αρχίσει από σήμερα να δημοσιεύει και ορισμένα άρθρα για τον Άγιο, προκειμένου αυτός να γίνει πιο γνωστός στους αναγνώστες.

Σήμερα δημοσιεύουμε απόσπασμα από το άρθρο -ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΕΛΛΗΝ του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, που δημοσιεύτηκε στο Ημερολόγιο του Αιγυπτιακού Ελληνισμού στο Κάιρο το 1912.

Πρόκειται για μια σύντομη βιογραφία του Αγίου. Εκ παραδρομής στην αρχή του άρθρου αναφέρεται ότι ο Άγιος Μάξιμος γεννήθηκε το έτος 1480 εν Άρτη, ενώ το σωστό έτος γέννησης είναι το 1470.

Μαξιμου την αβασειαν, όπως δημοσίως διαβουλευθή κατά των κατ' αυτόν περιγεγραμμένων, δια συννοσησίους Πάπας «δρακονίνας» κλπ. «Εν τή διακρίσει αὐτοῦ ὁ Μαξιμου ἀπεδείκνυται, δια αἰρετικά φρονήματα περιέχοντα οὐχί τὰ δι' αὐτοῦ διαρρηθέντα βιβλία, ἀλλ' ἅπ' ἑκαστίας, ἐπείτοι, τὰ ὅποια αἱ ἑβραῖοι αὐτοῦ θεωροῦσαν ὡς ἄγια καὶ ἱερά. Ἀνατιθέσθαι τήν εὐεργεσίην αὐτοῦ ἕως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἔδεικεν, ἵνα τὴν ἰσοπέθειν Κυβερνήτησιν, ὅπως ἀπολύθῃ αὐτὸν ἵνα ἐκταπεινωθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν Περσείαζον τῆς ὁμοίας ἀήθειας κατανικῶς ἢ παρ' αὐτοῦ ἡλίως.

Ἐν τοιαύτῃ αἱ περιουτήσεις αὐτοῦ δὲν ἀπεροσώθησαν καὶ αὐθις. Ἐξ τούτου τὰ μάλιστα συνετέλεσαν αἱ πολιτικοὶ μεταβολῆ τῶν βουλευτικῶν μερίδων διαμέριον, συνεκίε τῶν διαρίων καὶ ὁ ἑχθιστος τῷ Μαξιμου μητροπολίτης δοννὴ ἐβράθη εὐ μόνον ἐκταπεινωθῆς τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ διακρίτης ἐν ῥωσικῇ. Ὁ νέος τσάρος, φοβούμενος μὴ ὁ Μαξιμου, ἀπολύομενος καὶ ἐπιστρέφον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀρραγισθῆ ἐπὶ ἐν Ρωσίᾳ παρὶ αὐτὸν διακρυχθῆναι, ἐκώρουν εἰς τὰς ἑσπείρας τοῦ διαρκίον διαρκίον, εἰς τούτο μόνον σπουδαίως, ὅπως ἐκ τῆς μονῆς τῆς Τρέβης μεταπέθῃ εἰς τὴν παρὰ τὴν Μόσχην Λαίαν τοῦ ἁγίου Σεργίου (1551).

Παρὰ τοιαύτῃς τὸς ἀνευλαγήτους βασιλέως ὁ Μαξιμου ἐπέζησε διακρίτης μέχρι τοῦ ἐβραχμοσίου ἔτους τῆς ἡλικίας. Τῷ 1556 παρέβη τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Κύριον, ὅπου τὸ φθόνου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τῆς ἀμελείας τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τῆς εὐθραστίας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄρχοντας παρρησίας τῆς ἀλαφροῦς καὶ τῆς θαρμῆς αὐτοῦ ἀφροσύνης πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ρωσικοῦ καὶ τῆς ἐξυγνώσεως τοῦ αὐτοῦ λαοῦ.

Ἐκατὸν ἔτος μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Μαξιμου ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία, μνήμων τῶν θρόνων, τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τοῦ μαρτυροῦ αὐτοῦ θανάτου, κατέπειθε αὐτὸν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων, ἡλίως ἠμῶν τῆς μνήμης αὐτοῦ τὴν 21 Ἰανουαρίου. Ὁ τσάρος τοῦ ἁγίου ἁθῆρος ἐβράθη ἐν τῇ Λαίᾳ τοῦ ἁγίου Σεργίου ἐν ἰδίᾳ περιουσίᾳ, ἀνεργεσθέντῃ τῇ μερίαντῃ τοῦ μητροπολίτου Μόσχης Πλάτωνος τῷ 1796. Χιλιάδες προσκυνητῶν κατ' ἔτος γονυπεσόντες πρὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ, χύοντα δάκρυα εὐχαριστίας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου, μετρησόμενοι ἐκ στήθεθ' τῶν διαρίων, δι' ἃν ἠμῶνθη ἐπὶ τῶν προτόνων αὐτῶν διὰ τοὺς ἑσπείρας τῆς Ρωσίας μέγθους καὶ ἰσχύος του ὁ Ἕλλην οἶκος μοναχός, ἔκ. πρὸς ἄλλους πολλοὺς, μετρηθῆ ἁπλοῦς ἀπέστειλεν ἡ Ἑλληνικὴ Ἀνωτολὴ πρὸς τὴν Ρωσίαν.

Εἰς διὰ αἰῶνα Ἑλληνικὸς λόγος τοῦ πενήτου ἀνωτολικοῦ λειτουργίου, ἀναλώσεως ὑπὸ τῶν ἱερατικῶν στήθεος τῷ Ἰλαῶν τῆς ἐν λόγῳ καὶ γροσπῇ σοφίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν θαυμάσια.*

*Ἐν Μὲν Ἀθῆναις τῷ 1812.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑ

*) Ἀνατολὴς ἐκ τῶν Ἡμερησίων τοῦ ἀγνωστού Ἑλληνοῦ, Ἐκ Κέρκυρας.